

[Sigsgaard.]

var folketinget, der ved en debat herom foranledigede, at der generelt blev givet tilslutning til omlægning af regnskabsåret, er det vel mest rimeligt, at folketinget nu tager initiativ til at ændre et system, der er overmåde uforeneligt med et kildeskatte-system, der bygger på samtidighedsskat. Løsningen af det spørgsmål har den nuværende regering vel lidt bedre muligheder for end den foregående, og derfor må man spørge, om regeringen er villig til at omsætte sit fortrin i praktisk handling.

Folketingets medlemmer har fået omdelt ægteskabsudvalgets forslag til ændring af kildeskatte-loven, sådan at den bringes i overensstemmelse med den i flere menneskealdre gældende ægteskabslovgivning. Forslaget er udformet på en sådan måde, at det overhovedet ikke påvirker byrdeovervejelserne. Det er med andre ord neutralt i debatten om, hvorvidt ægtepar med én forsøger skal beskattes mildere eller strengere end ægtepar, hvor begge ægtefæller er forsørgere. Forslaget går i korthed ud på, at hver ægtefælle principielt skal selvangive sine egne indtægter og formuede. Bortset fra de indtægter, som kildeskatte-loven har gjort selvangivelsespligtige for den enkelte ægtefælle, foreslår udvalget, at ægtefællerne frit skal kunne aftale, at f. eks. den ene ægtefælle selvangiver fælles indtægter og formue. Den skat, der skal betales af ægtefællerne, opkræves hos den, der har selvangivet det skattepligtige beløb.

Efter at have kigget på udvalgets forslag skal jeg anbefale, at folketingets kildeskatteudvalg tager det med ind i overvejelserne. Såfremt dette ikke medfører, at udvalget inden for en rimelig tid fremkommer med ændringsforslag til kildeskatte-loven, som imødekommer de synspunkter, ægteskabsudvalget har fremført, skal jeg anmode ministeren om at foranledige udarbejdet ændringsforslag til kildeskatte-loven, sådan som de ville være, såfremt ægteskabsudvalgets forslag agtedes gennemført.

Jeg har bemærket mig, at ministeren vil nedsætte en arbejdsgruppe til at overveje en eventuel indarbejdelse af forslagene i kildeskatte-lovgivningen, og jeg skal opfordre til, at denne arbejdsgruppe bliver sat i gang hurtigst muligt og afslutter arbejdet hurtigst muligt. Såfremt ministeren ikke mener at

kunne imødekomme ønsket om en sådan udarbejdelse af ændringsforslag, vil jeg overveje at fremsætte ændringsforslag ved anden behandling af forslaget om ændring af kildeskatte-loven, ændringsforslag, der imødekommer ægteskabsudvalgets forslag. Dette udvalgs forslag giver jo nemlig den ligestilling af mand og kvinde inden for ægteskabet, som mange har talt om i masser af år, men som man ikke har gjort noget særligt ved. Forskelsbehandlingen af mand og kvinde må afskaffes på alle områder efterhånden; her er et af dem, og her kan der handles nu eller næsten med det samme.

§ 10, stk. 3, i ikrafttrædelseslovforslaget kan jo nok ikke være alvorligt ment; jeg tror, det er hr. Ømann, der allerede har været inde på det. Man kan jo ikke i fuld alvor foreslå, at der bevidst ved regnskabsposterings skal kunne overføres 10.000 kr. fra beskatning til ikke-beskatning for alle de menneskers vedkommende, som har mulighed for at foretage regnskabsposterings, nemlig ikke-lønmodtagerne. Når regeringen har vænnet sig til at regere, må man håbe, at den slags åbenbare fjollerier undgås. Enten må regeringen på eget initiativ fjerne denne bestemmelse om skattefrihed for de selvstændige erhvervsdrivende og for de såkaldte lønmodtagere, der har aktiemajoriteten i selskaber, og som selv kan bestemme tantiemens placering, eller også må regeringen stille forslag om, at der i det mindste gives alle de skatteydere, der ikke har mulighed for at manipulere på den måde, et fradrag for året 1970 på op imod de samme 10.000 kr. Jeg vil selvfølgelig foretrække — det skal jeg da ikke lægge skjul på — at bestemmelsen om de 10.000 kr. bortfalder.

Må jeg i øvrigt kort sige, at genindførelsen af fradragsretten for kommuneskatter er en særdeles dårlig måde at lave udligning mellem kommunerne på. Det var med tilfredshed, jeg hørte, at hr. Grünbaum i udvalget vil tage udligningsspørgsmålet op. For de fattige kommuner bør problemerne vel først og fremmest løses gennem kommunesammenlægninger; derimod rejser der sig ganske særlige vanskeligheder for udviklingskommunerne, og det er helt nødvendigt, at der her snart kommer et udspil.

Bortfaldet af standardfradraget er vi betænkelige ved, og vi vil her afvente udvalgets betænkning i håb om, at den bringer